

Αντουάν ντε Σαιντ-Εξυπερύ

Ο Μικρός Πρίγκιπας

Μετάφραση: ΜΕΛΙΝΑ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ

Αντουάν ντε Σαιντ-Εξυπερύ

Ο Μικρός Πριγκιπας

με εικονογράφηση από το συγγραφέα

Μετάφραση
Μελίνα Καρακώστα

ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΝΑΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

Θέση υπογραφής δικαιούχου/-ων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας,
εφόσον η υπογραφή προβλέπεται από τη σύμβαση.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής αδείας του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Παιδικά βιβλία με πολύχρωμη εικονογράφηση

Αντουάν ντε Σαιντ-Εξυπερύ, *Ο μικρός πρίγκιπας*

Τίτλος πρωτοτύπου: Antoine de Saint-Exupery, *Le petit prince*

Μετάφραση: Μελίνα Καραζώστα

Διορθώσεις: Φωτεινή Τσουκλείδου

Σελιδοποίηση: Αλέξιος Δ. Μάστορης

Φίλμ, Μοντάζ: Κέντρο Γρήγορης Εκτύπωσης

Copyright© για τη μετάφραση Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), 1996

Πρώτη έκδοση από τις Εκδόσεις Gallimard, Παρίσι, 1943

Πρώτη έκδοση στην ελληνική γλώσσα από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Απρίλιος 1997

Ακολούθησαν οι ανατυπώσεις Απριλίου 1998, Μαρτίου 1999, Ιουλίου 1999, Ιανουαρίου 2000,

Μαΐου 2000, Οκτωβρίου 2000, Ιανουαρίου 2001, Ιουλίου 2001, Νοεμβρίου 2001, Απριλίου 2002,

Οκτωβρίου 2002, Δεκεμβρίου 2002, Οκτωβρίου 2003, Μαρτίου 2004, Οκτωβρίου 2004, Ιουλίου 2005,

Ιανουαρίου 2006, Νοεμβρίου 2006, Απριλίου 2007, Ιουλίου 2007, Δεκεμβρίου 2007, Σεπτεμβρίου 2008,

Φεβρουαρίου 2009, Ιουνίου 2009, Σεπτεμβρίου 2009, Δεκεμβρίου 2009, Μαρτίου 2010

Η παρούσα είναι η εικοστή ένατη εκτύπωση, Ιούλιος 2010

KET 0961 ΚΕΠ 607/10

ISBN 978-960-600-090-4

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665 – ΦΑΞ: 210.36.50.069

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΝΕΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ 122, 563 34 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,

ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15 – ΦΑΞ: 2310.70.63.55

Web site: <http://www.patakis.gr> e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

Στον Léon Werth

Ζητώ συγγνώμη απ' τα παιδιά που αφιέρωσα αυτό το βιβλίο σ' έναν μεγάλο. Έχω μια σοβαρή δικαιολογία: αυτός ο μεγάλος είναι ο πιο καλός φίλος που έχω στον κόσμο. Έχω και μίαν άλλη δικαιολογία: αυτός ο μεγάλος τα καταλαβαίνει όλα, ακόμα και τα βιβλία για παιδιά. Έχω μια τρίτη δικαιολογία: αυτός ο μεγάλος ζει στη Γαλλία, όπου πεινάει και κρυώνει. Χρειάζεται στ' αλήθεια κάποια παρηγοριά. Αν όλες αυτές οι δικαιολογίες δε φτάνουν, μπορώ ν' αφιερώσω αυτό το βιβλίο στο παιδί που υπήρξε κάποτε αυτός ο μεγάλος. Όλοι οι μεγάλοι στο ξεκίνημα υπήρξαν παιδιά. (Λίγοι όμως το θυμούνται.) Διορθώνω λοιπόν την αφιέρωσή μου:

*Στον Léon Werth
όταν ήταν ακόμα μικρό αγόρι*

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΡΙΑΣ

Η ιστορία του μικρού πρίγκιπα είναι ένα μαγικό παραμύθι γραμμένο για μικρούς και μεγάλους. Είναι ένα παραμύθι διαχρονικό, αφού εδώ και πενήντα τέσσερα χρόνια αφήνει με τον ίδιο τρόπο άφωνους από συγκίνηση όσους το διαβάζουν.

Ένας πιλότος, που, κουρασμένος από τη σχέση του με τους ανθρώπους, ζει αποτραπηγμένος από αυτούς, σε μια από τις πτήσεις του αναγκάζεται να προσγειωθεί στην έρημο της Σαχάρας, γιατί το αεροπλάνο του παθαίνει βλάβη. Βρίσκεται στη μέση του πουθενά, με προμήθειες νερού ίσα ίσα για οχτώ μέρες. Εκεί συναντάει το μικρό πρίγκιπα, ένα χρυσαφένιο παιδί, φερμένο από έναν άγνωστο πλανήτη μεγάλο όσο ένα σπίτι. Ο μικρός πρίγκιπας ταξιδεύει εδώ κι ένα χρόνο, επισκέπτεται καινούριους πλανήτες, θέλει να δει και να μάθει. Είναι όμορφος κι ευαίσθητος, αμείλικτος και διάφανος, περιεργός κι απρόβλεπτος όπως μονάχα τα παιδιά μπορούν να είναι.

Ο πιλότος, την ώρα που αγωνίζεται να επισκευάσει το χαλασμένο αεροπλάνο του κι ανησυχεί για την επιδίωσή του, αναγκάζεται ν' αντιμετωπίσει ένα παραμυθένιο πλάσμα, που είναι ερωτευμένο μ' ένα τριαντάφυλλο, που παρηγορεί τη μοναξιά του με ηλιοδασιλέματα, που έχει όλα κι όλα τρία μικροσκοπικά ηφαίστεια και λαχταράει ν' αποκτήσει ένα αρνάκι – έστω κι αν αυτό είναι σε ζωγραφιά και δε φαίνεται, γιατί είναι κλεισμένο σ' ένα κασόνι.

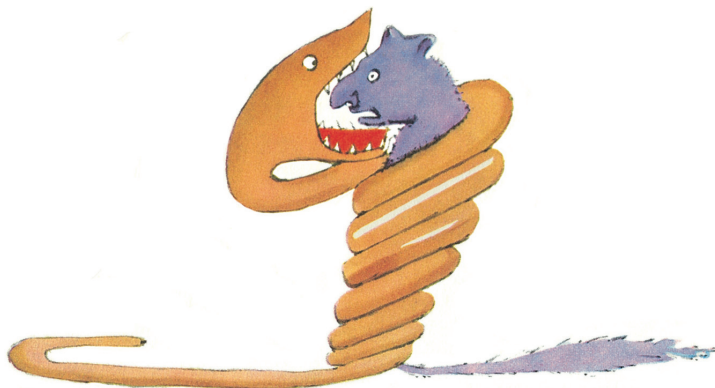
Ο μικρός πρίγκιπας, μέσα από τις δροσερές αναμνήσεις του ταξιδιού του, ξετυλίγει μπροστά στα μάτια του πιλότου όλη την επιπολαιότητα, την υπεροψία, τη μιζέρια, τη δίψα για εξουσία και λεφτά, τη μοναξιά των ανθρώπων.

Απλά, χωρίς ίχνος διδακτικού τόνου, χωρίς μελοδραματισμούς και υπερβολές, κάθε περιγραφή του μικρού πρίγκιπα, κάθε συζήτησή του, με τα λουλούδια, με την αλεπού και το φίδι, είναι μάθημα ζωής. Μια συνεχής αναζήτηση για την «αλήθεια».

Η συνάντηση του πιλότου και του παιδιού εξελίσσεται σε μια ιστορία αγάπης και, όπως σε κάθε ιστορία αγάπης, υπάρχει και σ' αυτήν ένα τέλος, ένας αποχωρισμός. Ένα θαύμα, η επισκευή του αεροπλάνου, κι ένας θάνατος που δεν είναι θάνατος, αλλά μια μεταμόρφωση σε κάτι άλλο. Ο μικρός πρίγκιπας φεύγει, επιστρέφει στον πλανήτη του ανάλαφρα κι αθόρυβα, όπως ήρθε. Πριν φύγει όμως, κάνει ένα δώρο στο φίλο του. Του χαρίζει το γέλιο των αστεριών, τη γνώση πως τ' αστέρια, γι' αυτούς που ξέρουν να τα κοιτάζουν, είναι μηνύματα αγάπης, αισιοδοξίας κι ομορφιάς.

Ο πιλότος ξέρει πως θα στερηθεί την παρουσία του μικρού του φίλου, αλλά κανείς ποτέ δε θα μπορέσει να του στερήσει το γεγονός πως τον γνώρισε κι έζησε μαζί του τη μαγεία εκείνων των μοναδικών στιγμών που δικαιώνουν μια ζωή.

Ο Μικρός Πρίγκιπας

Κάποτε, όταν ήμουν έξι χρονών, είδα σ' ένα βιβλίο για τα παρθένα δάση, που ο τίτλος του ήταν «Αληθινές Ιστορίες», μια υπέροχη ζωγραφιά. Έδειχνε ένα βόα να καταπίνει ένα αγρίμι. Να η αντιγραφή του σχεδίου.

Το βιβλίο έλεγε: «Οι βόες καταπίνουν τη λεία τους ολόκληρη, χωρίς να τη μασήσουν. Έπειτα δεν μπορούν πια να κινηθούν και κοιμούνται έξι μήνες, όσο για να χωνέψουν».

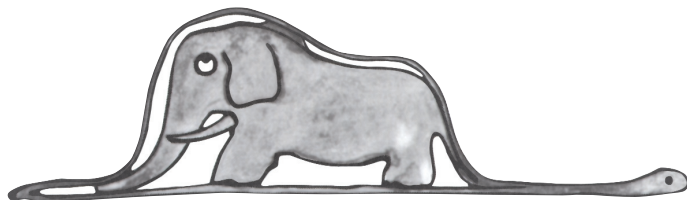
Κάθισα λοιπόν και σκέφτηκα τις περιπέτειες της ζούγκλας κι ύστερα κατάφερα να χαράξω κι εγώ, μ' ένα χρωματιστό μολύδι, το πρώτο μου σχέδιο. Το σχέδιο νούμερο 1. Ήταν έτσι:

Έδειξα το αριστούργημά μου στους μεγάλους και τους ρώτησα αν το σχέδιό μου τους τρόμαζε.

Μου απάντησαν: «Γιατί να μας τρομάζει ένα καπέλο;».

Το σχέδιό μου δεν έδειχνε ένα καπέλο. Έδειχνε ένα βόα που χώνευε έναν ελέφαντα. Σχεδίασα λοιπόν το εσωτερικό ενός βόα, ώστε να μπορέσουν οι μεγάλοι να καταλάβουν. Χρειάζονται πάντα εξηγήσεις. Το σχέδιό μου νούμερο 2 ήταν έτσι:

Οι μεγάλοι με συμβούλεψαν να παρατήσω τα σχέδια με τους βόες, είτε από μέσα είτε απέξω, και ν' ασχοληθώ καλύτερα με τη γεωγραφία, την ιστορία, την αριθμητική και τη γραμματική. Έτσι λοιπόν, στα έξι μου, εγκατέλειψα μια υπέροχη σταδιοδρομία ζωγράφου. Με αποθάρρυνε η αποτυχία του σχεδίου μου νούμερο 1 και του σχεδίου μου νούμερο 2. Οι μεγάλοι δεν καταλαβαίνουν ποτέ τίποτα από μόνοι τους, και είναι κουραστικό για τα παιδιά να τους εξηγούν ξανά και ξανά.

Αναγκάστηκα λοιπόν να διαλέξω άλλο επάγγελμα κι έμαθα να οδηγώ αεροπλάνα. Πέταξα λίγο πολύ σ' όλο τον κόσμο. Κι είναι αλήθεια πως η γεωγραφία μου χρησίμευσε πολύ. Μπορούσα να ξεχωρίσω, με την πρώτη ματιά, την Κίνα από την Αριζόνα. Είναι πολύ χρήσιμο, αν τύχει και χαθείς μέσα στη νύχτα.

Έτσι, έκανα στη ζωή μου ένα σωρό επαφές μ' ένα σωρό σοβαρούς ανθρώπους. Έζησα πολύ με τους μεγάλους. Τους είδα από πολύ κοντά. Κι αυτό δεν καλυτέρευε και πολύ τη γνώμη μου γι' αυτούς.

Όταν συναντούσα κάποιον που μου φαινόταν κάπως πιο καθαρό μυαλό, έκανα πάνω του το πείραμα με το σχέδιο νούμερο 1, που το κρατούσα πάντα φυλαγμένο. Ήθελα να καταλάβω αν είχε στ' αλήθεια κατανόηση. Μα πάντα μου απαντούσε: «Είναι ένα καπέλο». Τότε λοιπόν κι εγώ δεν του μιλούσα ούτε για βόες ούτε για παρθένα δάση ούτε γι' αστέρια. Στεκόμουν στο επίπεδό του. Του μιλούσα για μπριτζ, για γκολφ, για πολιτική και γραβάτες. Κι ο μεγάλος χαιρόταν που γνώριζε έναν τόσο λογικό άνθρωπο.

II

Έτσι, έζησα μόνος, χωρίς κανέναν που να μπορώ να του μιλάω αληθινά, μέχρι που έπαθα μια βλάβη στη Σαχάρα πριν από έξι χρόνια. Κάτι είχε σπάσει μέσα στον κινητήρα μου. Κι όπως δεν είχα μαζί μου ούτε μηχανικό ούτε επιβάτες, ετοιμαζόμουν να δοκιμάσω μόνος μου μια δύσκολη επισκευή. Ήταν για μένα ζήτημα ζωής και θανάτου. Είχα νερό το πολύ για οχτώ μέρες.

Το πρώτο βράδυ λοιπόν αποκοιμήθηκα πάνω στην άμμο χίλια μίλια μακριά από κάθε κατοικημένη περιοχή. Πιο απομονωμένος κι από ναυαγό πάνω σε σχέδια στη μέση του Ωκεανού. Φαντάζεστε λοιπόν την έκπληξή μου τα ξημερώματα, όταν με ξύπνησε μια περιέργη φωνούλα, λέγοντας:

— Σας παρακαλώ... ζωγράφισέ μου ένα αρνί.

— Ε!

— Ζωγράφισέ μου ένα αρνί...

Πετάχτηκα πάνω σαν να με είχε χτυπήσει αστροπελέκι. Έτριψα καλά τα μάτια μου. Κοίταξα καλά καλά. Κι είδα έναν

πολύ περίεργο μικρούλη, που με κοιτούσε σοβαρά. Να το πιο πετυχημένο πορτρέτο του που μπόρεσα αργότερα να κάνω. Το σχέδιό μου βέβαια είναι πολύ λιγότερο γοητευτικό απ' το μοντέλο. Δε φταίω εγώ. Οι μεγάλοι με αποθάρρυναν στη ζωγραφική μου σταδιοδρομία στα έξι μου, και δεν έμαθα να ζωγραφίζω τίποτα άλλο εκτός από βόες απέξω κι από μέσα.

Κοίταξα λοιπόν αυτή την οπτασία με μάτια γουρλωμένα από την έκπληξη. Μην ξεχνάτε πως βρισκόμουν χίλια μίλια μακριά από κάθε κατοικημένη περιοχή. Κι όμως ο μικρούλης μου δε φαινόταν να έχει χαθεί. Ούτε πεθαμένος απ' την κούραση φαινόταν, ούτε πεθαμένος απ' την πείνα ούτε πεθαμένος απ' τη δίψα ούτε πεθαμένος απ' το φόβο. Δεν έμοιαζε σε τίποτα με παιδί που χάθηκε στη μέση της ερήμου, χίλια μίλια μακριά από κάθε κατοικημένη περιοχή. Όταν κατάφερα επιτέλους να μιλήσω, του είπα:

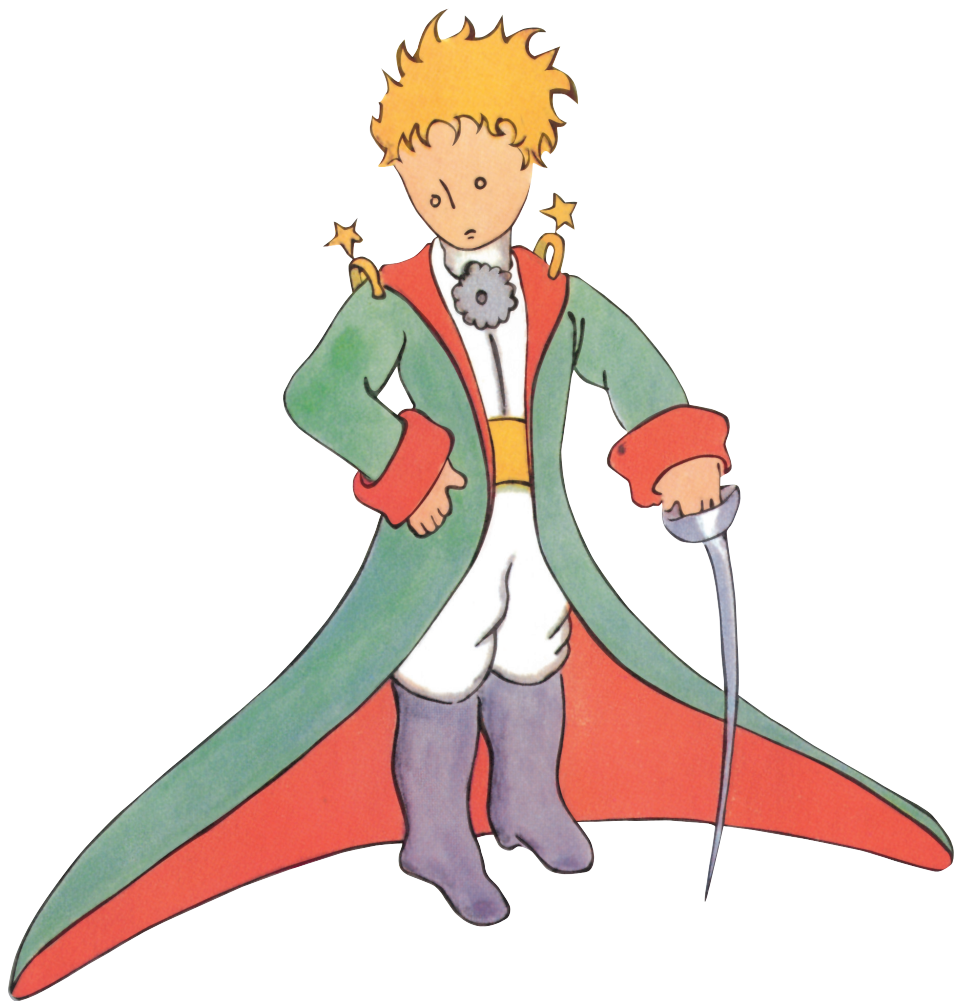
— Μα τι γυρεύεις εδώ;

Τότε μου επανέλαβε ήσυχα, σαν να 'ταν κάτι πολύ σοβαρό:

— Σας παρακαλώ... ζωγράφισέ μου ένα αρνί...

Όταν το μυστήριο παραείναι εντυπωσιακό, δεν τολμάς να μην υπακούσεις. Όσο παράλογο κι αν μου φαινόταν, χίλια μίλια μακριά απ' όλες τις κατοικημένες περιοχές και κινδυνεύοντας θανάσιμα, έδγαλα από την τσέπη μου ένα χαρτί κι ένα στυλό. Τότε θυμήθηκα πως είχα μελετήσει προπαντός γεωγραφία, ιστορία, αριθμητική και γραμματική, κι είπα στον μικρούλη (κάπως κακόκεφα) πως δεν ήξερα να ζωγραφίζω. Μου απάντησε: — Δεν πειράζει. Ζωγράφισέ μου ένα αρνί.

Καθώς δεν είχα ποτέ μου ζωγραφίσει αρνί, ξανάκανα γι' αυτόν ένα από τα δύο μοναδικά σχέδια που ήμουν ικανός να ζωγραφίσω. Το σχέδιο του βόα απέξω. Κι άκουσα κατάπληκτος τον μικρούλη να μου απαντάει:

Να το πιο επιτυχημένο πορτρέτο που μπόρεσα αργότερα να κάνω.